

ÚVODNÍK

Rok se nám s rokem sešel, slunce zavítalo do české kotliny a to je signálem pro druhý ročník krajské přehlídky amatérských divadelních souborů s názvem Ostravské buchary 2012. V letošním roce se přehlídka soutěžně zúčastnilo 8 divadelních souborů, proběhly dvě hudební nesoutěžní vystoupení a jako host vystoupil na závěr nesoutěžně brněnský divadelní soubor Amadis.

Diváci měli, stejně jako loni, možnost ohodnotit jednotlivá představení a výsledkem tohoto hlasování je ta nejoblíbenější a nejdůležitější cena – Cena diváka.

Kde je postupová přehlídka, tam je i porota – odborní lektoři . Letos je pro změnu tříčlenná. Jmenovitě se jedná o Ladislava Vrchovského, PhDr. Hanu Cisovskou a Ing. Dušana Zakopala.

ODBORNÍ LEKTOŘI

Ladislav Vrchovský – předseda poroty

Novinář, publicista, divadelní kritik.

Patří mezi zakladatele Společnosti pro kulturu a umění v Ostravě, kterou od roku 1996 vede jako její předseda. V letech 1994 až 2005 působil v médiích jako programový náměstek televizního studia Prométheus v Ostravě, jako moderátor odvysílal téměř tři sta repríz vlastního pořadu studia Českého rozhlasu v Ostravě pod názvem Rozhlasový lidový parlament. Posledních patnáct let se profesionálně věnuje divadelní kritice, přispívá do Divadelních novin a do vysílání Českého rozhlasu 3 Vltava, působí jako lektor a člen porot národních přehlídek amatérského a ochotnického divadla. Již 12 let spolupořádá ostravský mezinárodní festival Folklór bez hranic. Člen odborné rady Nipos-Artama pro amatérské činoherní divadlo. Člen kolegia pro udělování cen Alfréda Radoka.

Hana Cisovská

se zabývá mnoho let dramatickou výchovou a divadelními aktivitami v jejích nejrůznějších podobách. Vedla amatérský divadelní soubor na Středním odborném učilišti Vítkovice, učila na Základní umělecké škole (tenkrát ještě pod názvem Lidová škola umění) literárně – dramatický obor (v Odrách!) , učila na Střední škole Zdeňka Matějčka v Ostravě- Porubě osobnostní a dramatickou výchovu , učila na Janáčkově konzervatoři v Ostravě pohybovou výchovu, zabývala se dramaterapií v komunitě pro léčbu drogových závislostí – to většinou na částečný úvazek . Na plno se věnuje výuce dramatické výchovy a komunikativních dovedností na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity v Ostravě a pomáhá připravovat budoucí učitele, vychovatele a speciální pedagogy.

Dušan Zakopal :

Dávno, dávno tomu co jsem začal s ochotnickým divadlem. Již v dětském věku.... mohl jsem hrát jako dospělý, protože jsem byl ve vyučování hodný a paní učitelka mně dala roli. A to

hodný mně zůstalo a tak po období " čím jsem byl vším jsem rád" jsem se stal také porotcem ochotnických představení. V současné době funkcionářím ve Svazu českých divadelních ochotníků, ve vedení Klubu režisérů (který jsem zakládal), jsem členem, raději lektorem, řady amatérských divadelních přehlídek, organizátorem seminářů SČDO na JH i ve Vysokém n.Jizerou, "učil jsem " na Lidové konzervatoři a jsem činný v souboru AUREKO II v Ostravě.

Tak a myslím, že by to mohlo stačit, jinak bych o tom dávnu mohl psát na pokračování....

Den PRVNÍ

Středa 21.3.
18.00 hodin

Divadlo U Lípy Ostrava
Joan Shirley: VRAŽDA SEXEM

OHLASY DIVÁCTVA: ale jo ♦ takové komické celkem ♦ byl jsem konečně v divadle, dávám za jedna ♦ takové nudné ♦ výborná byla tetička

ROZHOVOR S HERCI: Jana Damaskinu (tetička Dot) – Divadlo U Lípy

Jak dlouho již jste u divadla?: „15-20 let“

Co pro Vás divadlo znamená ?: „Hrozně moc, je to odpoutání od reality, přijít mezi dobrou partu lidí. Převtělít se úplně do jiné bytosti a zahrát si roli, do které bych se jinak nedostala.“

Jak se Vám hraje role pomatené tetičky?: „Dobře. Ale je to trochu problém. Musím neustále myslet na to, že nevidím.,“

Stalo se Vám už taky někdy, že jste viděla věci, které nebyly?: „Jistě (smích)“

HODNOCENÍ POROTY:

Soubor U LÍPY se představil inscenací hry Joan Shirley " Vražda sexem " Předloha autorky je dosti často hrána amatérskými i profesionálními soubory. Má totiž předpoklady dobré bulvární komedie, určené hlavně k zábavě publika : lehká komedie - místy pikantní, spoléhá se na jistoty humoru typů postav (komická stará - tetička Dot, potřebštěná mladá - těhotná Val před porodem a pod.), řemeslně vystavěná struktura komedie - vršení zápletek a záměn kolem hlavního hrdiny, včetně nezbytného milostného trojúhelníku atd.atd. Dialogy jsou napsány svižně, jak to odpovídá konverzačnímu duchu předlohy. Inscenační princip však způsob interpretace posunul spíše k psychologicko realistickému dramatu typu české veselohry. Začíná to již provedenými dosti rozsáhlými škrty v textu.

Napomohly sice zkrácení délky představení, ale znesnadnily divákovo vnímání v logice a motivaci postav (např. vypuštění informace o rozpadu manželství Nicol a Bernieho, charakteristiku těhotné Val, závěrečný dialog Angie a Nicol o objasnění vztahů k Berniemu atd.atd.)

Velmi často se tzv. pauzíruje mezi replikami postav a navozuje to dojem psychologizování jejich

jednání. Při tom nejsou zcela čitelné jednotlivé vztahy mezi postavami, ale hlavně jejich konání a stanoviska (reakce) v okamžicích vypjatých situací (hysterizující těhotná Val, přitažení mrtvoly, proměny Angie atd.). Mezi postami to "nejiskří" a celkový průběh představení působí velmi nevzrušivě, bez střídání temporytmu jednotlivých změn v příběhu. Vše se hraje se stejnou důležitostí, takže není zřejmé co je v inscenaci důležité, to hlavní. Interpretům zdá se chybí potřebný nadhled, švih a komediální nadsázka. Jako by režie zapomněla, že humor vzniká z kontrastu a řešení konfliktů i z ne zcela patřičného jednání postav. Jistou výjimkou je postava

tetičky Dot. Její představitelka paní Jana Damaskinu využila možností, které nabízí předloha a předvedla svým způsobem "trhlou" tetičku téměř dokonale. Jestli se divák dobře a potřebně bavil, pak to bylo při jejich replikách a chování.

Scénografické řešení (stůl uprostřed, uspořádaný prostor nepřesvědčil o zcela provizorním řešení ve vybaveném pokoji) nenapomáhá k variabilitě aranžmá při řešení dialogů. Ne zcela jednoznačné odchody a příchody postav komplikují orientaci diváka pokud jde o logiku vztahů k prostředí mimo jeviště.

Souhrnně lze konstatovat, že hlavní problém inscenace je ve ztrátě její vyšší zábavnosti daný rozparem mezi charakterem žánru předlohy a způsobem, "stylem" interpretace. Výrazně realistické "povídání" bez podloženého

emotivního jednání postav konverzační komedii nesvědčí. V odstranění tohoto problému tkví směr usilování k nápravě. Ze zkušeností z dřívější práce souboru je zjevné, že soubor na to má.

Za porotu: Dušan Zakopal

Den DRUHÝ

Čtvrtek 22.3.
18.00 hodin

DS Šalamoun Ostrava
Vladimír Renčín: NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA

OHLASY DIVÁCTVA: Divák Jakub

Jak se líbilo představení: *"Představení bylo super, skvěle jsem se bavil".*

Jak jste se dozvěděl o přehlídce, proč jste si vybral právě toto představení: *"Jelikož mám v divadelní soubor Šalamoun známé, vím o přehlídce od nich a přišel jsem cíleně na toto představení".*

Přijdete se podívat i na jiné soubory: *"Nevím, ještě jsem se nerozhodl".*

Jak na Vás působí organizace festivalu: *"Organizace je v pořádku, líbí se mi, že má divák možnost se občerstvit přímo na divadelním sále".*

ROZHOVOR S HERCI: Jiří Košťál (Julián) – DS Šalamoun

DS Šalamoun se účastní postupové přehlídky prvně, jak to na soubor působí, jste např. nervózní?: *"Ani ne, spíš to dnes byla trochu křeč a diváci byli komornější. Jsme zvyklí na hlasitější diváckou odezvu v průběhu představení. Pro soubor to ale je obrovská výzva."*

Co vám přináší účast na festivalech, sami jste také jednu přehlídku organizovali: *"Je to hlavně příležitost potkat se s jinými soubory, předávat si zkušenosti, družít se".*

Kde zkoušíte?: *"DS Šalamoun vznikl před pěti lety. První tři roky byly krušné, zkoušeli jsme v těžkých podmínkách, střídali zkušebny. Toto období jsme překonali jen díky obrovskému nadšení členů souboru. Před dvěma lety jsme zakotvili v Kulturním domě v Nové Vsi, kde jsou podmínky o mnoho lepší a také obec nám vychází vstříc".*

HODNOCENÍ POROTY:

Druhý festivalový večer jsme měli možnost vidět sympatickou prvotinu divadelního souboru Šalamoun z Ostravy. Vybrali si hru se zpěvy Vladimíra Renčína Nejkrásnější válka. Známy příběh na motivy antické Lysitráty rozehrál soubor pod režijním vedením Pavla Jalůvky s chutí a radostí ze hry. Téma mužskoženského soužití a zápolení, rozdílů v pohledu na svět mužů a žen je sdělováno s nadhledem a jsou využity komediální možnosti souboru, zejména dvou představitelů komické dvojice Damiána a Juliána v podání Jana Šindelky a Jiřího Košťála.. Všichni herci na sebe na jevišti reagují, vnímají se a energie, kterou do hry dávají přechází z jeviště k divákům.

Text příběhu o vzpouře žen, které odmítnou plnit své manželské povinnosti dokud muži neuzavřou mír, nabízí celou řadu situací s množstvím zvrátů. Některé z nich nejsou souborem zcela využity, dotaženy, zahrány. V okamžicích, kdy se herci spoléhají na vnější prostředky humoru (např. kostým mužů převlečených za ženy) uniká podstata situace, se kterou je možné si více pohrát.

Specifickou stránkou této inscenace je přítomnost dětí na jevišti. Vychází z logiky situací (např. situace, kdy se ženou opuštěný muž stará o děti a vypráví jim pohádky). Z chování dětských hráčů (nemůžeme hovořit o herectví) je zřejmé, že se velmi rádi podílejí na společném díle s dospělými. To je nadějně nejen pro další práci souboru Šalamoun, ale pro amatérskou scénu vůbec. Děti by však měly dostat větší prostor nejen proto, aby jejich působení na jevišti bylo bohatší, ale především pro jejich vlastní divadelní a osobnostní rozvoj. Využitím principů dramatické hry, improvizace, neustálého inspirování a podněcování může být dosaženo velmi přirozeného, ale zároveň jejich výrazného jednání na jevišti.

Pozornost si zaslouží scénografie inscenace, která se opírá především o velké plátno ilustrující prostředí a štafle vyzdobené znaky antického Řecka. Stojí za úvahu, jakou funkci vzhledem k příběhu mají a zda je tato popisnost nutná.

Soubor má rezervy ve verbální stránce představení, v kvalitě jevištní mluvy, která někdy brání prosté srozumitelnosti textu. Za úvahu stojí sjednocení vztahu herců k tzv. „čtvrté stěně“, některé postavy komunikují pravidelně s divákem, obracení se na něj (Lysistráta, radní), ostatní však ne...

Samostatnou pozornost si zaslouhuje hudební stránka inscenace, neboť jde o hru se zpěvy. Zde je potřeba přiznat, že to není silnou stránkou všech členů souboru. Písničky jsou podkresleny především reprodukovanou hudbou, ale závěrečná píseň je doprovázena živým doprovodem kytary, což působí mnohem svěžeji a přirozeněji.

Přes uvedené připomínky je prvotina souboru Šalamoun velmi zdařilým vykročení dobrým směrem.

Za porotu: Hana Cisovská

Den TŘETÍ

Pátek 23.3.
19.00 hodin

Divadlo DEVÍTKA Ostrava
Patrick Haudecoeur: MÁTOVÝ NEBO CITRON?

OHLASY DIVÁCTVA: super! dobře jsem se bavila ♦ už dlouho jsem se tak nenasmál ♦ moc se nám to líbilo ♦ skvělý byl Pepíček

HODNOCENÍ POROTY:

Společná hra manželů sklízí ve Francii velké úspěchy a to už od 80 let minulého století (vznikla v amatérském souboru) až po dnešní dny. Autor Patrick Haudecoeur získal několik cen za své opusy - např. muzikál Molière. Souboru Devítka patří primát v uvedení Mátový nebo citron na česká jeviště.

Předloha je brilantně napsaná bulvární komedie, výrazně komerčního zaměření, ve stylu konverzačky s početnými gagovými situacemi. Nese v sobě nejen překvapující momenty, ale také jisté tajemství, jak to celé dopadne - vyvrcholení v 2. dějství - výsledek premiéry.

Charakteristickým prvkem struktury komedie jsou tři dějové roviny:

1. rovina reálu, civilní život každé postavy (pojmenování osob hry vychází z občanských jmen představitelů)
2. rovina divadelní zkouška, kdy není ještě vše dokonalé, civil se promítá do dramatických postav zkoušené hry
3. rovina vlastní divadelní premiéry, hra "na ostro"

Nutno říct hned v úvodu, že 3. rovina vychází nejšťastněji z divadelního hlediska, a to nejen v předloze, ale i v inscenaci. Inscenátoři v předchozích dvou rovinách si připravili řadu gagů, které mají své završení až při vlastním představení - premiéře. (např. vlezení pod stůl u Marcela i Pepy jako dramatických postav s průmětem osobních, civilních vlastností z 1.dějové roviny).

1. dějství je charakteristické odhalováním postav v rovině reálu a divadelní zkoušky. Přesto, že se soubor vyrovnal se ctí ve vztahu k předloze, přece jen nebylo využito všech možností, které tato nabízí. Jedná se v první řadě o kontrasty v jednání osob v zmíněných rovinách. V životě je to "tak" a na divadle "onak". Sočení mezi herci vrcholí přece velmi ostrou hádkou!. Komedialní rovině inscenace by napomohlo ostřejší a čitelnější rozkrytí vztahů : biče v 1. rovině, cukr v

rovině druhé. Aby to vše mělo vyvrcholení při premiéře - viz vývoj vztahů mezi Marcelem a Ivetou, kterým vlastně vrcholí finálem premiéry - dušením milované manželky.

Hraní 1.roviny reálu by bylo třeba ujednotit ve smyslu divadelní stylizace (týká se všech postav 1.dějství). Rozptyl od civilismu (kulisák Petr Rada) přes "aluminiové" chování režisérky (Lucie Bergerová) až po groteskní projev Pepy (Josef Jusku). Nejde jen o to "jak", ale hlavně "proč", vycházející z jejich vztahů a postojů k tomu co se děje na jevišti.

Nevyužitým se jeví i fakt, že začátečník - nemotora je syn sponzora, který drží divadlo nad vodou a co to udělá s kolegy. Jak současné téma! A nevyužito!

Obecně pro celý soubor platí, že kultuře mluveného slova by měla být věnována větší péče !

Scénografické řešení a jeho proměny vychází důsledně z potřeby hry a napomáhá výslednému příznivému účinku inscenace.

Závěrem lze konstatovat, že Divadlo Devítka se šťastně potkalo se zvolenou předlohou a že soubor zúročil dvouleté hraní předlohy se spoustou repríz. Vývoj představení ve své kvalitě je za tu dobu chvály hodný a nadějný pro celý soubor.

Za porotu: Dušan Zakopal

Den ČTVRTÝ

Sobota 24.3.
13.00 hodin

Jiříkovo vidění Ostrava
Martin Prajza: KAT A BÁZEŇ

HODNOCENÍ POROTY:

Autorské divadlo, které soubor Jiříkovo vidění Ostrava předvádí ve hře Kat a bázeň, přineslo místy slušnou míru zábavy. Samotný text hry, který sice má velmi slušnou jazykovou stránku, nese v sobě určité nedostatky. Autor pracuje se slovními asociacemi a hříčkami, což je v jednotlivostech tu více, tu méně objektivní i zábavné. V celku však má text hry mnoho nejasností co do provázanosti jednotlivých scén i co do celkového vyznění. Hlavní téma zde není jasně určeno a nejzávažnějšího sdělení, ve kterém se kat domáhá i přes počáteční nechuť k výkonu svého řemesla, že chce raději zůstat katem, než by se stal diktátorem, se publikum dočká v poslední větě hry. Přesto, že je to právě tato věta, která to nejdůležitější, co předloha obsahuje otevírá, představení právě v této chvíli končí.

Soubor zvolil jednoduchou a funkční scénu s jedinou dominantou - popravčím špalkem. Funkční je i metafora, kterou v sobě nese jedna z rekvizit – golfový vozík, obsahující místo holí sekery. Bohužel funguje pouze samostatně a ne v kontextu dramaturgicko-režijního záměru, který zde téměř

neexistuje.

Největší slabinou souboru jsou herecké schopnosti, herci většinu své role spíše odříkají, ostatní složky hereckého projevu – pohyb, gesto, mimika, pozice hercova těla v prostoru atd. jsou, i když v malé míře, přece jen využívány výrazněji pouze u představitele kata. Charakteristika ostatních postav je téměř minimální, a i v postavě kata lze nalézt rozpory: i když katovské řemeslo odmítá, ve chvílích popisu výkonu – popravě herec hraje jakoby naopak svoji práci dělal s nadšením.

Hra sama o sobě nabízí hlubší využití velmi vážného tématu: role kata v dějinách a vztahu moci i lidu ke katovskému řemeslu. Bohužel tento potenciál je naprosto nevyužit.

Za porotu: Ladislav Vrchovský

Sobota 24.3. 14.00 hodin	Divadlo Vysokozdvižného Soumara Opava Jiří Karen: PAKA II

HODNOCENÍ POROTY:

Divadlo Vysokozdvižného Soumara z Opavy se věnuje převážně autorské tvorbě. Tak tomu bylo i v případě inscenace Paka II, ke které napsal scénář člen souboru Jiří Karen. Text této „verbální klukoviny“, jak svou hru charakterizuje samotný soubor, je založen na hře se slovy, na metaforách, které vedou k filozofickým otázkám existence člověk. Konflikt mezi bezpečím klece nevědomosti a bolesti poznání je přiváděn na jeviště v režii Jiřího Hromady za pomoci množství symbolů.. Soubor pracuje s pohybovou charakterizací postav, s jasným kostýmním znakem, s líčením a takřka prázdným prostorem jeviště. Herectví, které záměrně rezignuje na některé zavedené konvence a techniky je pro soubor tradiční. Tady je však zádrhel a otázka, zda pak má sdělení šanci přestoupit beze zbytku rampu jeviště. Poetický hravý text (který je součástí charakterizace postav mimů - klaunů), a který obsahuje humor a nadsázku, tak zaniká a část komunikace mezi divákem a inscenátory zůstává nenaplněna.

Soubor Vysokozdvižného Soumara není v regionu neznámým a s potěšením můžeme vnímat, že se zdokonaluje a jeho kvalita roste.

Za porotu: Hana Cisovská

Sobota 24.3. 16.00 hodin	K.V.A.S. Karviná Kazimír Lupinec / Sonya Štemberová: ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

HODNOCENÍ POROTY:

Předloha vznikla koncem 90-tých let minulého století v souboru V.A.D. Kladno. V podstatě forma kontaktů s divákem tvoří základ úspěšnosti inscenace u publika i s přihlédnutím

k nesmyslnosti soutěživosti dovedené ad absurdum k vlastnímu zmrzačení aktérů, ztrátě odměny – flašky a zahájení nové soutěže vedené představením.

Soubor K.V.A.S. důležitost kontaktu s divákem podtrhl i řešením scénografického vztahu jeviště a hlediště tím, že hrál těsně před divákem, dá se říct na jeho úrovni. Dosáhl sice potřebné bezprostřednosti ve spolupráci, ale zadním řadám ztížil pohledný vjem na řadu akcí, které se děly na „jevišti“ (např. dětské závody v pytlí).

Interaktivnost „herci – diváci“ přerostla u spolupráce přímo až na spoluhraní a to nejen pokud jde o individuální vstupy pacientů, ale také pokud jde o rozhodování o chování hlavního hrdiny Mudr. Nováka. Autoři cíleně počítali s jistou „škodolibostí“ diváků a

s jejich touhou „se bavit“ a vůbec neuvažovali o důsledcích jejich stanovisek na případnou změnu chování postav, změnu děje, apod. (např. svádění Mudr. Nováka).

Inscenátoři a hlavně paní režisérka Lucie Ráčzová ví, že divákovi je nutno co nejdříve sdělit pravidla „jak“ se bude hrát a vlastně uzavřít s ním tichou dohodu o co půjde. To se jim poštěstilo hned v úvodu vstupem „uvaděče“ a vsazením na silnou a důslednou divadelní stylizaci.

Pracuje se s reálnými rekvizitami, nezachází se s nimi vždy zcela důsledně (hraje se, že svítí zubařská lampa, telefon se vytáčí nereálně apod.) a divákům to nevadí, neboť herci hrají jednotlivé situace věrohodně, uvěřitelně a divák věří, že by to tak mohlo být – že je to prostě podobné. Hrají se důsledně vztahy a mezi postavami to příslušně „jiskří“.

Soubor je velmi herecky vybaven, charaktery postav se důsledně drží po celou dobu hry i u vedlejších rolí (přednosta Hofman Lukáše Adámka). Inscenaci má soubor na repertoáru již 8 let a množství repríz svědčí o velmi kvalitní vyhranosti.

Zvládají se improvizace při práci s divákem a kontakt s ním je také umocněn velkou vstřícností a sympatickou bezprostředností uvaděče pana Patrika Illy (věří se mu i ten vytržený zub).

Zvuková složka přestavení je vysoce funkční. Není to jen potřebný podkres, ale tempicky i dramaticky doplňuje situace na jevišti (psaní čárek, souboj Nováka s Kokešem a hlavně snové dětské závody v pytlích).

Představení souboru K.V.A.S s Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka bylo cíleno na diváka (jako každé dobré divadlo) a této mety dosáhlo dokonale a velmi úspěšně. Jak také zněl jeden divácký ohlas: „Bylo to velmi milé rozpustilé odpoledne.“

Za porotu: Dušan Zakopal

Sobota 24.3.
19.00 hodin

Bílé divadlo Ostrava
Jan Číhal / Vladimír Machek:
OBČERSTVENÍ – REFRIGERIUM

HODNOCENÍ POROTY:

Paradivadelní experiment, kterým inscenace Bílého divadla Občerstvení-Refrigerium bezesporu je, vnáší do kontextu současného českého divadla prvek arteterapie a psychoterapie v intencích, které tradice uvádění podobných jevištních počinů z historie již zná.

Otázka možnosti sebeuvědomění si vlastních nedostatků v mysli každého z diváků je zde hlavním tématem inscenace.

Představení, kterého byli diváci v průběhu přehlídky Ostravské buchary svědky, sebou bohužel neslo mnoho nedostatků, a byly to právě tyto – možná momentální – nedostatky, které celkovému vyznění ublížily natolik, že původní inscenační záměr zůstal až na několik individuálních případů zcela nenaplněn.

Téma hříchů a očištění, do kterého může každý člověk vstoupit již v průběhu svého života, nahlízejí spoluautoři scénáře, Vladimír Machek a Jan Číhal, s využitím fragmentů z děl Danta Alighieriho, Jacquese le Gouffera, Françoise Rabelaise, Miloslava Topinky, Arona Gureviče a biblické knihy Jóbovy.

Scénář jako takový však je v celku spíše poetickým útvarem, než dramatickou předlohou. Vztáhneme-li na tento scénář nároky jako na jevištní předlohu, pak je zde mnoho otazníků v jasném definování jednotlivých postav a jejich osobních témat, v definování vzájemných vztahů a motivů pro jednání v průběhu představení.

Například není zcela jasné, proč Jób některým rádo by se kajícím hříšníkům přikazuje činit pokání zcela nerealizovatelné, a jiné pouze na základě prosby o odpuštění pustí do pomyslného očištění, nebo proč Jób rozhoduje o ukončení snahy o upřímné zapojení se do hry projevené divákem tak, že právě tento divák už do očištění vpuštěn nebude, a to slovy „...protože jsem to já rozhodl...“, atd..

Tato nejasnost se promítá do hlavního handicapu celku: chce-li inscenace nabídnout divákům možnost vlastní vnitřní katarze, potřebuje jako základ pro takovou komunikaci mezi tím co jako divák vidím a tím co jako divák cítím a prožívám navázání vztahu založeném na

důvěře mezi účinkujícími a diváky. Tato důvěra je nutná v míře, kterou potřebuje psychoterapeut získat u svého pacienta-klienta k tomu, aby mu pomohl vyřešit vlastní problém. Snaha o tuto důvěru však byla v průběhu představení narušována jednak vlastním provedením, ve kterém častá nesrozumitelnost slova bránila v dopadu obsahu scénáře na mysl diváka, technické problémy, výpadky světel a světlo jako takové, nenavozující potřebnou atmosféru bránily pak i emocionálnímu podlehnutí, které ovšem tento žánr vyžaduje především.

Představení obsahovalo velkou míru improvizace, a naopak malou míru fixování v mluvnici složce, tedy toho, co je pro dopad a účinek na publikum v daném případě nejnütnější: sborové recitace musí být provedeny unisono srozumitelně, chaos musí být chaosem pouze tam, kde je účelný a předem zamýšlený, monologické promluvy i dialogy potřebují zakotvení v mizanscéně. Přes všechny výhrady přináší Občerstvení-refrigerium Bílého divadla další důkaz osobitosti tohoto souboru, u kterého se život promítá do divadla a divadlo do života v míře v kontextu českého divadla téměř neviděné. Samotné téma hry pak je společensky mimořádně důležité, inscenace vybízí každého diváka zamyslet se nad vlastním slovy a skutky a dává každému možnost nastoupit cestu k vlastnímu sebezdokonalování. V tom je největší význam této inscenace.

Za porotu: Ladislav Vrchovský

Den PÁTÝ

Neděle 25.3.
11.00 hodin

BOBAN Bohumín
Vladimír Renčín: NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA

HODNOCENÍ POROTY:

Soubor Boban Bohumín uvedl v režii Petra Bielana hru Vladimíra Renčina Nejkrásnější válka. Hra patří k velmi oblíbeným textům amatérských divadelních souborů (na letošní přehlídce jsme ji měli možnost vidět hned ve dvou provedeníích). Soubor sáhl velmi šťastně po předloze, ve které mohl ukázat své dispozice a své silné stránky, tedy svou hudebnost a zpěvnost. Zpěv, nejen sólový, opravdu patří k diváckým zážitkům, což také publikum průběžně oceňovalo potleskem. Ke kvalitě přispívá nemalou měrou kytarový doprovod Oty Maňáka. Samotný výběr melodií je však diskutabilní. Vedle sebe se objevují různé žánry, hudební citace, až parodie z filmové a televizní nabídky. Tato stylová nejednotnost kazí estetický dojem z hudební stránky inscenace, jinak precizní.

Z celkové režie je zřejmé, že hudební stránka často určovala pojetí inscenace a někdy byla upřednostněna síla sborového zpěvu před logikou jevištní situace. Například v situaci, kdy dva muži jsou vysláni, aby tajně pronikli do řad vzbouřených žen, je jejich pěvecký dialog doprovázen sborem právě těch žen, kterým to má být utajeno.

Herecká složka představení by si zasloužila stejnou pozornost a nadšení jako pěvecká. Situace jsou režírovány takřka vždy čelem k divákovi, postavy spolu málo vedou dialog, své texty více či méně deklamují, není promyšlena mizascéna vzhledem ke smyslu situace. Scéna je tvořena popisnými znaky prostředí a funkční je pouze brána, která tvoří ve druhé půli představení důležitý prvek, částečně jsou využívány kostky a praktikábly.

Přes tyto výhrady se podařilo souboru zaujmout nejen hudebním provedením, ale také radostí a energií (zejména díky dámské části souboru), která proudila z jeviště k divákům.

Přes tyto výhrady se podařilo souboru zaujmout nejen hudebním provedením, ale také radostí a energií (zejména díky dámské části souboru), která proudila z jeviště k divákům.

Za porotu: Hana Cisovská

Neděle 25.3. 14.30 hodin	DS AMADIS Brno Marie Jones: PLNÝ KAPSY ŠUTRŮ (nesoutěžně)

HODNOCENÍ RACHOTU:

Při natáčení amerického romantického velkofilmu Tiché údolí, který američtí filmaři točí v malé vesničce v irském hrabství Kerry, se v přestávce mezi natáčením scén setkává u stánku s občerstvením místní „ztracenec“ Jake Quinn s „přivandrovalcem“ Charlie Conlonem. Ten mu prozradí, že se vydal na cestu po Irsku proto, poněvadž zjistil, že doma v městečku Ballycastle už ho žádné štěstí nečekalo. Oba doufají, že by se mohli zkusit prosadit u filmu a zkusit tak svůj život pozměnit k lepšímu. Na své cestě za úspěchem se však setkávají s "pěšáky", kteří sice sami nic nedokázali, ale zato moc dobře vědí, jak se vypořádat s někým, kdo by je mohl připravit o jejich teplé místočko.

Na scéně se brzy objeví i další postavy – ambiciózní první asistent režiséra Simon, jenž má neustále po boku atraktivní Aisling, namyšlenou třetí asistentku režie. Ze svého karavanu posléze přicupitá i megahvězda Caroline Giovanni se svým učitelem výslovnosti Paulem Travnickem. Kolem nich se pochopitelně neustále točí i poněkud natvrdlý bodyguard Jock a v neposlední řadě i totálně neurotický režisér Clem Curtis.

Dostaneme ovšem příležitost seznámit se i s dalšími zajímavými místními lidmi – osmnáctiletým mladíkem Seanem, kterého v životě už nezajímá nic jiného, než televize a drogy, jeho otcem panem Harkinem, jeho kamarádem Finem, jenž se snaží na Seana pozitivně působit, a v neposlední řadě i s mrňousem Mickey Riordanem, jenž je poslední žijící komparzista z natáčení filmu Tichý muž s Johnem Waynem.

Skvělé představení, kde dva herci hrají více rolí a všechny jsou velmi uvěřitelné. Excelentní herecké výkony vzbuzovaly v divácích pocit, že se jedná o profesionální divadlo. Příjemná tečka za celou přehlídkou. Litovat mohou ti, kteří na představení nedorazili.

VÝSLEDKY

Doporučení na celostátní přehlídce DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2012:

DIVADLO K.V.A.S. s inscenací hry ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

DIVADLO DEVÍTKA s inscenací hry MÁTOVÝ NEBO CITRON?

Individuální ocenění:

CENY

Lucii Ráčzové za režii hry Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka

Jiřímu Karenovi za scénář hry Paka II

Radimu Kačmarskému za herecký výkon MUDr. Kokeše ve hře Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka

Petře Nawrocké za pěvecký výkon v roli Petronie ve hře Nejkrásnější válka

Nikole Sikorové za pěvecký výkon v roli Lysistraty ve hře Nejkrásnější válka

Otu Maňákovi za hudební doprovod ve hře Nejkrásnější válka

Bílému divadlu za vizuálně-výtvarnou složku v inscenaci hry Občerstvení – Refrigerium

Divadlu K.V.A.S. za inscenaci hry Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka

Divadlu Devítka za inscenaci hry Mátový nebo citron?

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Janě Damaskinu za herecký výkon v postavě tetičky Dot ve hře Vražda sexem

Janu Šindelkovi za herecký výkon v postavě Damiana ve hře Nejkrásnější válka

Jiřímu Košťálovi za herecký výkon v postavě Juliána ve hře Nejkrásnější válka

Josefu Jusku za herecký výkon v postavě Henri Dujardina ve hře Mátový nebo citron?

Ivetě Šitavancové za herecký výkon v postavě Marie-Agnes ve hře Mátový nebo citron?

Marcelu Stejskalovi za herecký výkon v postavě Ludvíka-Filipa ve hře Mátový nebo citron?

Martinu Prajzovi za jazykovou stránku scénáře hry Kat a bázeň

Divadlo Vysokozdvižného Soumara za inscenaci hry Paka II

Petru Michníkovi za herecký výkon v postavě MUDr. Nováka ve hře Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka

Martině Orgoníkové za herecký výkon v postavě sestřičky Janičky ve hře Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka

CENA DIVÁKA

DS ŠALAMOUN s inscenací hry Nejkrásnější válka

HODNOCENÍ DOPORUČENÝCH PŘEDSTAVENÍ ZA POROTU LADISLAV VRCHOVSKÝ

K.V.A.S. Karviná

Kazimír Lupinec / Sonya Štemberová: ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

Soubor vychází z textové předlohy, která mezi základní stavební kameny inscenace řadí interakci účinkujících a diváků. Právě na rozvíjení spolupráce mezi herci a publikem v jednotlivých situacích hry je celá inscenace postavena.

Divadelní soubor K.V.A.S. Karviná disponuje výrazným a ve všech složkách hereckého projevu nadprůměrným herectvím všech svých členů. Jednotlivé situace jsou režijně dobře vystavěny a celek jako takový přináší nejen vysokou míru zábavy, diváky vítanou možnost zapojení se do hry, ale i kritiku současného stavu zdravotnické a lékařské obce a vůbec zdravotnictví ve státě. Z jednotlivých komponentů dominuje herectví.

Vizuálně výtvarná a scénografická stránka inscenace místy klade překážky pro aktivizaci diváků tím, že hrací prostor je na úrovni publika, a ne všichni dobře vidí, co všechno na scéně je a co se na scéně vlastně děje. V tomto směru porota doporučila souboru umístění hracího souboru sladit s prostorem určeným pro diváky.

Zvukový komponent pracuje se zvukem zubní vrtačky v kontrastu s hudbou mistrů vážné hudby a tento kontrast je velmi účinný.

Soutěžní představení nabídlo výrazné herecké výkony a velkou míru diváckého zaujetí, a zejména z těchto dvou důvodů je doporučováno porotou k postupu na Divadelní Piknik Volyně 2012.

Divadlo DEVÍTKA Ostrava

Patrick Haudecoeur: MÁTOVÝ NEBO CITRON?

Soubor hraje známou komedii s velkou mírou hravosti jednotlivých protagonistů. I když herecké schopnosti nejsou u všech jeho členů vyrovnané, přesto, že v režijní práci s herci lze nalézt rezervy, je to právě výběr předlohy, která funkčně umožňuje využívat i těchto rezerv k dosažení žádoucího účinku.

Porota doporučila souboru propracovat mluvní složku u všech účinkujících a ještě více využívat možností, které jednotlivé postavy ve svých vlastních rovinách nabízejí. Jde zejména o kontrast mezi tím, jak účinkující hraje herce a následně postavu, kterou herec v kontextu divadla na divadle zobrazuje.

Na celkovém zdařilém výsledku se pak nemálo podílí velmi výrazný herecký výkon představitele hlavní postavy, Josefa Jusku v roli H. Dujardina.

Zvolený žánr frašky s groteskními prvky i vlastní provedení přináší vysokou míru zábavnosti, herci snadno navazují kontakt s publikem, jsou zde i dobře vystavěné gagy a situace. Výsledek je do jisté míry inspirativní co se dalšího uvádění her podobného žánru týká, a to je hlavní důvod, proč je inscenace doporučena k postupu na národní přehlídku Divadelní Piknik Volyně 2012.

HLASOVÁNÍ DIVÁKŮ

Přítomní diváci vždy po skončení představení hodnotili předvedenou inscenaci. Hodnocení probíhalo jako ve škole. 1- výborně až 5 – nedostatečně. Poté se provedl aritmetický průměr k počtu hlasujících diváků. Soubor s nejnižším průměrem získal „Cenu diváka“. Výsledky jsou následující:

Divadlo U lípy	3,3
DS Šalamoun	1,014
Divadlo Devítka	1,41
Jiříkovo vidění	2,181
DV Soumara	2,6
K.V.A.S	1,209
Bílé divadlo	2,543
Boban	1,26

ZÁVĚREM

A je to! Druhý ročník divadelního festivalu Ostravské buchary je za námi. Návštěvnost nebyla vysoká, ale kvalita vystupujících souborů nás utvrdila, že organizovat tuto akci je dobrý nápad. Těšíme se za rok na Vás všechny, jak opět nepohrdnete svou skrytou touhou po divadle a zavítáte do kulturního domu Labyrint, kde na Vás již bude nachystána další plejáda bezesporu kvalitních souborů. Jménem organizátorů děkujeme všem účinkujícím, ale hlavně všem divákům, kteří se zúčastnili letošního ročníku.